

ALAPTÖRVÉNYI MAGYAR HISZEKEGY

PÁRATLAN OLDAL - LV. évfolyam 44. szám, 2011. november 4.

Az Alaptörvényt olvasgatva felmerül bennem, hogy helyenként a politikai korrektség jegyében is át lehetne írni a szöveget. Egy példamondat a Nemzeti hitvallás részéből: „Hisszük, hogy gyermekeink és unokáink tehetségükkel, kitartásukkal és lelkierejükkel ismét nagygyá teszik Magyarországot.” Ha, ahogy azt remélni lehet, az idézet nem a revízióra vonatkozó közjogi parancs, s a magyar hiszekegy sem a történeti alkotmány része, akkor talán a kiemelt szavakat más kifejezésekre lehetne cserélni. Igaz, bármely átfogalmazás idegenül, kevésbé alaptörvényesen csenghet, így a következő kísérlet is: Bízunk benne, hogy gyermekeink és unokáink tehetségükkel, állhatatosságukkal és lelkierejükkel ismét jelentőssé teszik Magyarországot. Ha pedig mégis a revízió lenne a közjogi tartalom, akkor arra lehet számítani, hogy a mondatot már januárban kifüggesztik az iskolákban, és az megzenésítve a közoktatás szerves részévé válik. A jogértelmezés számára a passzus feldolgozása ez esetben némi nehézséget okozna, hiszen a jog és irodalom diszciplína keretében tipikusan inkább azt szokás elemezni, hogy az irodalomban hogyan jelenik meg a jog, mintsem azt, hogy a jogszabályokban hogyan jelennek meg az irodalmi utalások. Lévén utóbbira kevesebb a példa. Mindenesetre alkotmányos demokráciában atipikus tevékenység lenne, ha az alkotmányértelmezők arra keresnék a választ, hogy mire gondolhatott Kölcsey a Himnusznak az Alaptörvényben idézőjel nélkül citált sora megírásakor, nem beszélve arról, ha Papp-Váryné Sziklay Szeréna Magyar Hiszekegy című költeményének elemzésébe kezdene az alkotmány magyarázója. Hisszük, vagy nem hisszük, szerencsésebb volna elhagyni e passzust is, s visszatérni a 89-es alapokhoz...